

הַצָּמָא לַתּוֹרָה וְלֵה'

ספור מיוחד למוצאי תשעה באב
על הרב אהרן ליכטנשטיין זצ"ל

יום תשעה באב הוא יום של אבל.
אנו צמים, מתפללים ומתגעגעים לה',
ומבקשים שיבנה שוב את בית המקדש.

בְּתִשְׁעָה בָּאָב יֵשׁ הַלָּכָה
מִיּוֹחֶדֶת בְּמִינָה:
אָסוּר לְלִמּוּד תּוֹרָה!

הַתּוֹרָה מְשַׁמַּחַת אֶת הַלֵּב,
לְהִיּוֹת עֲצוּבִים. זֶהוּ הַיּוֹם
בַּשָּׁנָה שָׁבוּ לֹא לומְדִים.

בְּתִשְׁעָה בָּאָב יֵשׁ הַלָּכָה מִיּוֹחֶדֶת:
אָסוּר לְלִמּוּד תּוֹרָה!

"הַתּוֹרָה מְשַׁמַּחַת אֶת הַלֵּב, זֶה
עֲרָכִים לְהִיּוֹת עֲצוּבִים. זֶהוּ הַיּוֹם
הַיְחִיד בַּשָּׁנָה שָׁבוּ לֹא לומְדִים.

הָרַב אֶהְרֹן לִיכְטִנְשְׁטַיִן (זֵכֶר צַדִּיק לְבָרָכָה) הָיָה תַלְמִיד חָכָם גָּדוֹל.
הוּא אָהַב אֶת ה' וְאָהַב אֶת תּוֹרָתוֹ יוֹתֵר מִכָּל דָּבָר אַחֵר בְּעוֹלָם.

בְּמִשְׁךָ כָּל יוֹם הַצּוֹם, הָרַב אֶהְרֹן הִרְגִּישׁ מִשְׁהוּ חֲסִיר. הוּא לֹא דָאָג רַק כִּי
לֹא אָכַל וְשָׁתָה... הוּא הִתְגַּעְגַּע בְּכָל מְאֹדוֹ לְמַלִּים מְתוּקוֹת שֶׁל גִּמְרָא!

וְאִזְ יֵרֵד הַלַּיְלָה. עֲנָנִים וְכוֹכָבִים מְלֵאוּ אֶת הַשָּׁמַיִם.
הַצֹּחַם שֶׁל תַּשְׁעָה בָּאָב הַסְּתַיִּים. הִגִּיעַ הַזְמַן לְהוֹדוֹת לַה' עַל שְׁנָתוֹ לָנוּ כֹּחַ לְצוּם.

אַחֲרֵי יְמֵמָה שְׁלֵמָה שֶׁל תְּפִלוֹת וְצוּם לֹא מִים וּמִזֶּן,
הָאֲנָשִׁים הָיוּ חֲלָשִׁים. הַגּוֹף הָיָה עֵיף וְהַבֶּטֶן קֹרְקָרָה.

כָּלֶם רָצוּ מֵהָר הַבֵּיתָה! הֵם מְהָרוּ כְּדֵי לְשִׁתּוֹת כּוֹס מַיִם
קָרִים, לֶאֱכֹל אַרוּחָה חֲמָה, וְ"לְשִׁבּוֹר" אֶת הַצּוֹם בְּשִׁמְחָה.

גַּם הָרַב אֶהְרֹן מֵהָר וְרַץ הַבֵּיתָה!
הוּא הֵלֵךְ בְּצַעְדִּים מְהִירִים מְאֹד.
לְמָה הוּא כָּל כֵּךְ חֲכָה?
מָה לְדַעְתְּכֶם הוּא יַעֲשֶׂה קוֹדֶם?

הָרַב אֶהְרֹן הַגִּיעַ הַבֵּיתָהּ. הָאֵם הוּא נִגַּשׁ לְמִקְרָר? הָאֵם הוּא מִזֵּג לְעֵצְמוֹ מַיִם?
לֹא! הָרַב חָלַף עַל פְּנֵי שַׁלְחַן הָאֶכָל בְּלִי לְעֵצוֹר.

הוא הֵלֵךְ יָשָׁר אֶל סִפְרֵיית סִפְרֵי הַקֹּדֶשׁ שְׁלוֹ!
הוא הוֹצִיא סֵפֶר גְּמָרָא גָּדוֹל, פָּתַח אוֹתוֹ וְהִתְחִיל לְלַמּוֹד בְּקוֹל מְלֵא אֵשֶׁר וּקְדוּשָׁה.

הַרְבֵּי אֶהְרֹן הָיָה צִמָּא הַרְבֵּה יוֹתֵר לְתוֹרָה מֵאֲשֶׁר לְמִיָּם!
הוּא הִחְלִיט שְׁקָדָם כָּל, לְפָנָי שֶׁהוּא טוֹעֵם אוֹכֵל, הוּא תָּיֵב "לְשֹׁבֵר אֶת הַצּוּם שֶׁל הַתּוֹרָה".

אֲבֹל הַנִּשְׁמָה שְׁלָנוּ צִמָּאָה לְמַלִּים שֶׁל קִדְשָׁה וְתוֹרָה! הַגּוֹף שְׁלָנוּ רָעֵב לְלֶחֶם
הָרַב אֲהֵב אֶת ה' כָּל כָּךְ, שֶׁהַנִּשְׁמָה שְׁלּוֹ שְׁתַּתָּה רֹאשׁוֹ, וְצִמָּא לְמִים בְּשִׁבִּיל לְחַיּוֹת.

אֵיזוֹ אֶהְבֵּת ה' נִפְלְאָה הַיִּתָּה לָרַב אֶהְרֹן!
דָּף הַגִּמְרָא הָיָה עֲבוּרוֹ כְּמוֹ מַיִם קָרִים לְאָדָם שֶׁהִלֵּךְ בַּמִּדְבָּר.
הוּא לִמֵּד אוֹתָנוּ שֶׁהַתּוֹרָה הִיא הַחַיִּים עֲצָמָם.

יְהִי רָצוֹן שְׁנֵזֶכָה גַם אֲנַחְנוּ לְאַהֲבָתָהּ וְאֵת הַתּוֹרָה!
שְׁנַרוֹץ לְבֵית הַכְּנֶסֶת וּלְבֵית הַסֵּפֶר בְּשִׂמְחָה,
שְׁנַרוֹץ לְבֵית הַכְּנֶסֶת וּלְבֵית הַסֵּפֶר בְּשִׂמְחָה,
וְשִׁתְּמִיד נִהְיָה 'צִמְאִים' לְלִמּוּד מִשְׁהוּ חֻדָּשׁ.

